

**சுப்பிரமணிய
பாரதி**

பாரதப் பெருங்கவி

UNIVERSITY OF CH. DYE, S.
MADURAI
1952

எனக்கு, சுப்ரமணிய பாரதி போன்றோரின்
எழுத்துக்களே உண்மைக் கவிதையாகும்; ஏனெனில்
அத்தகு எழுத்துக்களுக்கே மக்களை முன்னேற்றி,
வாழ்வில் ஒளியேற்றும் சக்தி உண்டு.

—மகாத்மா காந்தி
நவஜீவன். 17-8-1929 இதழில்
(மகாத்மா காந்தியடிகளின் நூற்றிரட்டு,
பகுதி-40—பக்கம் 156-7)

கீர்த்தியிடு பாரதி. பெருங்கனி; சிறந்த நாட்டுப்பற்று
மிக்கவர்; சீரிய சமூக சீர்திருத்தவாதி; என்று நீண்ட
காலமாகவே நான் அறிந்திருக்கிறேன். அவரது
கவிதைகளை, நானே படிக்க, அதுவும், எளிதில்
படிக்க விருப்பம்தான். தமிழறியாத பிறரும் பயன்
பெறும் வண்ணம் அவரது படைப்புக்களின் மொழி
யாக்கங்களை வெளிக்கொணரும் முயற்சிகள்
மேற்கொள்ளப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

ஜவஹர்லால் நேரு
11-12-1968-ல் ஆற்றிய உரையில்...

பாரதி, ஒரு ராஜாளிப்பறவைபோல பூமிக்கு மேலே
உயரே சென்று, நம் நாட்டின் முழுமையைக்
கண்டவர். சகோதரத்துவம் மற்றும் விடுதலை
'அவரது கீதக்குரல்.

இந்திரா காந்தி
10-1-1968-ல் ஆற்றிய உரையில்...

முன்னுரை

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி வாழ்ந்தது 39 ஆண்டு காலம்தான் (1882-1921). எனினும் இளம் பிராயம் தவிர்த்து, தமது இருபதே ஆண்டு பொது வாழ்வில் அவர் கவிஞர், எழுத்தாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர், தேசபக்தர் என்றெல்லாம் ஒருமித்துத் திகழ்ந்து இவை அனைத்திலும் திறன்படச் செயலாற்றினார். தமிழ் மக்களின் சிந்தையில் ஓர் புதிய சகாப்தத்தைத் துவக்கி வைத்தார். வளம் செரிந்த தமிழ் மொழிக்குப் புத்துயிர் வழங்கினார். யாவற்றிற்கும் மேலாக, சுதந்திரக் கிளர்ச்சிக்கு, நவ இந்திய எழுச்சிக்குத் தென் கோடியினின்றும் கவிதைக் குரல் எழுப்பினார்.

இவ்வகையில் மக்கள் உணர்வில் ஆக்கபூர்வமான நாட்டுப் பற்றுக்கும் இயல்பான மனித நேயத்திற்கும் உள்ள நெருக்க நெகிழ்வின் நிலைக்களனாக நின்றவர் அவர்.

பாரதியின் கவிதை ஊற்றில் பெருக்கெடுத்த படைப்புகள் பல்வகை. தேசாபிமானத்தையும் நாட்டு ஒருமைபுணர்வையும் மலர்ப்பிக்கும் கீதங்கள், கடவுள் துதி, பராசக்தி பாமாலை, உபநிடதங்களை நினைவுகூறும் தத்துவப் பாக்கள், வரலாற்றுப் பாடல்கள், இயற்கை எழிற் கவிதைகள், கண்ணிரோன் மீது உணர்ச்சி மேலிட்ட இசைச்சித்திரங்கள், வசனக் கவிதைகள் என வித விதமாகப் பொழிந்தார்.

தென்னகத்தின் தென் முகனையில் பிறந்து வளர்ந்த பாரதி, பெரும்பாலும் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழிலேயே எழுதினார். இந்நூலும், காலங்காலமாய் காஷ்மீரம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை இணைத்துப் பிணைக்கும் தொன்மை மிக்க பாரதிய மரபினை தமது இயல்பாய் வரித்து வார்த்தைகளில் விரித்தார்.

பரந்த பாரத தேசம் பல்வேறு கலை, பண்பாடுகளைக் கொண்டது. இருப்பினும், மானிடர் அனைவரும் பரம்பொருளின் பிம்பங்களே என்றும், பிரபஞ்சப் பேருணர்வு ஒன்றே நிலையான உண்மை எனவும், பன்மையில் ஒருமை காணும் பாரதத்தின் பண்டைய நிரந்தர அறிவுரையே அமரகவி பாரதியின் வாக்கும் நோக்கும்.

“நோக்குந் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை;
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்”

என்று “ஜயபேரிகை” கொட்டில் குதுகலிக்கிறார்.

“எங்கள் தாய்”, “பாரத தேசம்” போன்ற சந்தம் சீர்சிறந்த தேசியப் பாடல்களில் தாய் நாட்டைப் பேரன்னையாகப் போற்றி பாரத தேவியைப் படைப்பித்துப் பணிகிறார்; பள்ளியெழுப்புகிறார்; படிப்போரைப் பரவாப்படுத்துகிறார்; அன்னை அடி பணித்தே வீறு கொண்டெழச் செய்கிறார். சுதந்திரம், தேசிய இயக்கம் இயற்றை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவரது ஆரம்ப கால எளிய பாடல்களும் கூட உள்ளத்தை உசுப்பும் ஆற்றல் படைத்தவை. தேச விடுதலை இயக்க காலகட்டங்களில் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் அப்பாடல்கள் வெகுவாகக் கிளர்ச் செய்தன. ஒருமுகமாய் வசப்படுத்தின. நாடு விடுதலை பெற்று ஒரு தலை முறை ஓடி விட்ட பின்னரும் கூட அதே பாடல்கள் பூரண ஆனந்த சுதந்திரக் காட்சியைக் கண் முன்னே உயிர்ப்பித்தெழச் செய்யக்கூடிய மந்திர உச்சாடனம் போல மக்களை இன்றும் என்னும் ஈர்க்க வல்லன. 1947-ல் நாம் பெற்ற சுயராச்சியம் பெரும்பாலும் வெறும் அரசியல் விடுதலையாக மட்டுமே பின் தங்கி விட்டமையும் இதற்கோர் காரணம் ஆகுமோ?

பண்டைய இந்திய மரபினைப் போற்றிப் பேணும் பாரதி, அதனைப் புதுப்பிக்கவும் விழைகிறார். “வேதம் புதுமை செய்” என தமது ஆத்திச்சூடியில் போதனை புகட்டுகிறார். அதன் கருத்தாவது, “வேத காலத்திய நல்லனுபவத்தை உனது இக்காலத்து மனோ நிலையாக மிளிரச் செய், தற்கால சூழ்நிலைக்கொப்ப அதனை அனுபவ சாத்தியமாக்கிக் கொள், அக-புற வாழ்வை ஜடமாக்கி விடாமல் புதுப்பித்துக்கொண்டேயிரு” என்பதாம்.

பாரதியை தெளிவற்ற வேதாந்தி என்றோ, பழமையிலே பதுங்கி புதுமை பேசும் பிற்போக்காளர் என்றோ எண்ணி விடலாகாது. பண்டைய மெய்ஞ்ஞானிகள் பகன்ற வேத கால தத்துவங்களையும், இஸ்லாமிய, கிறித்துவப் பெரியோர்கள் இயம்பிய உண்மைகளையும் உள்ளார்ந்த பாரதி, ஏனைய சமயங்கள் விளக்கும் உணர்வுமயமான பிரபஞ்சப் பேராற்றலை பராசக்தி ரூபமாய்த் தன்னுள் தரிசித்தார். அவரது தோத்திரப் பாடல் வரிசையில் பாதிக்கு மேல் சக்தியின் ஆதிக்கமே! குஷியாவில் குடியரசு நிலைபெற்றது “தேவி பராசக்தி ஆணையால்” என்றே பாடத் தொடங்குகிறார்.

பாரதப் பெருங்காவியம், புராணம், வரலாறு இவை மட்டுமே அவரது சிந்தனையை மீட்டிக் கவிதை எழுப்பவில்லை. பொருட்செரிந்த அவரது கவிதைகளுள் சில, ருஷ்யா, பெல்லியம், புதிய இத்தாலி ஆகிய வெளி நாடுகளின் பேராண்மையைக் கண்டு பூரித்து இயற்றிய வீர காவியப் பாடல்களாய் அமைந்தவை. கருணைக் கடலாம் அருளாளர் அல்லாவின் பெருநெறிதனை வியந்து அப்பரஞ்ஜோதியினைத் தொழுது நிற்கிறார் ஓர் பாடலில். அன்பு அற வடிவாம் இறைமகன் இயேசு பெருமானின் பேரொளியில் பேருண்மை காண்கிறார் மற்றொன்றில்.

ஓர் புதிய சமூக முறைமை கிளைத்தெழக் கட்டியம் கூறியழைத்த தீர்க்கதரிசியும் ஆவார் பாரதியார். அவரது கவிதை, கட்டுரைகளில் சாதிப் பிரிவினைகளைத் தீவிரமாய்ச் சாடினார். 'மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்', 'ஆண்களோடு பெண்களும் சரி நிகர் சமமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே' என்றெல்லாம் பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தார். அஞ்சி அஞ்சிச் சாகும் மக்கள் மன மெலிவைக் கண்டு நெஞ்சம் பதைத்தார். துணிவும் தன்னம்பிக்கையும் பூண்டு அச்சமின்றி செயலுற அறிவுறுத்தினார். மேலும், சமூக, உலகாயதநடப்புக்களில் பாரதம் விஞ்ஞான ரீதியாக முன்னேறி தழைத்தியங்கும் நந்நாளை எதிர்கொண்டழைத்தார். இவ்வாறு, இன்றைய சூழ்நிலையில் மனித ஆற்றல்கள் மூலம் மேம்பட்ட நிலை எய்துற பெரிதும் விரும்பினார்.

மனிதாபிமானமே உருவெடுத்த பாரதி, தாம் கடைசியாக இயற்றி, 1921-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சென்னை கடற்கரைக் கூட்டமொன்றில் தமது கம்பீரக் குரலில் கணி ரெளப் பாடிய பாடலில் இவ்வாறு சவால் உரைக்கிறார் :

“இனியொரு விதி செய்வோம்—அதை
எந்த நாளும் காப்போம்
தனியொருவனுக் குணவிலையெனில்
ஐக்கத்தினை யழித்திடுவோம் . . .”

பாரதியின் தேசபக்திக் கனலின் அடித்தளத்தில், பராசக்தியாதிய பிரணவ விழிப் புணர்விஜயமே, அவ்வமரகவி மானிட வர்க்கத்தின்பால் இடைவிடாது கொண்ட நேசமும் பாசமும் சீரான ஒளிச் சுடராய் கொழுந்து விட்டெரிகிறது. அன்பே ஆதிசக்தி, பரசிவ வெள்ளம்; நெஞ்சத்திலே அன்பு ஒளி படர்ந்தால் ஆண்டவன் என்கிற தூய உணர்வு—சத்-சித்-ஆனந்தம்—இங்கேயே இப்போதே நிதர்சனம் ஆகி விடும் அன்குே !

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியை ஆட்கொண்ட இந்த அகத்தூண்டுதல் அவரது “முரசு” பாடற் கொட்டில் தெள்ளத்தெளிய எட்டு திக்கும் எட்டப் பேரொலி எழுப்பிய வண்ணமிருக்கிறது:

“அன்பென்று கொட்டு முரசே—மக்கள்
அத்தனை பேரும் நிகராம்;
இன்பங்கள் யாவும் பெருகும்—இங்கு
யாவரும் ஒன்றென்று கொண்டால்.”

“ஒன்றென்று கொட்டு முரசே—அன்பில்
ஒங்கென்று கொட்டு முரசே
நன்றென்று கொட்டு முரசே—இந்த
நாளில மாத்தருக் கெல்லாம்.”

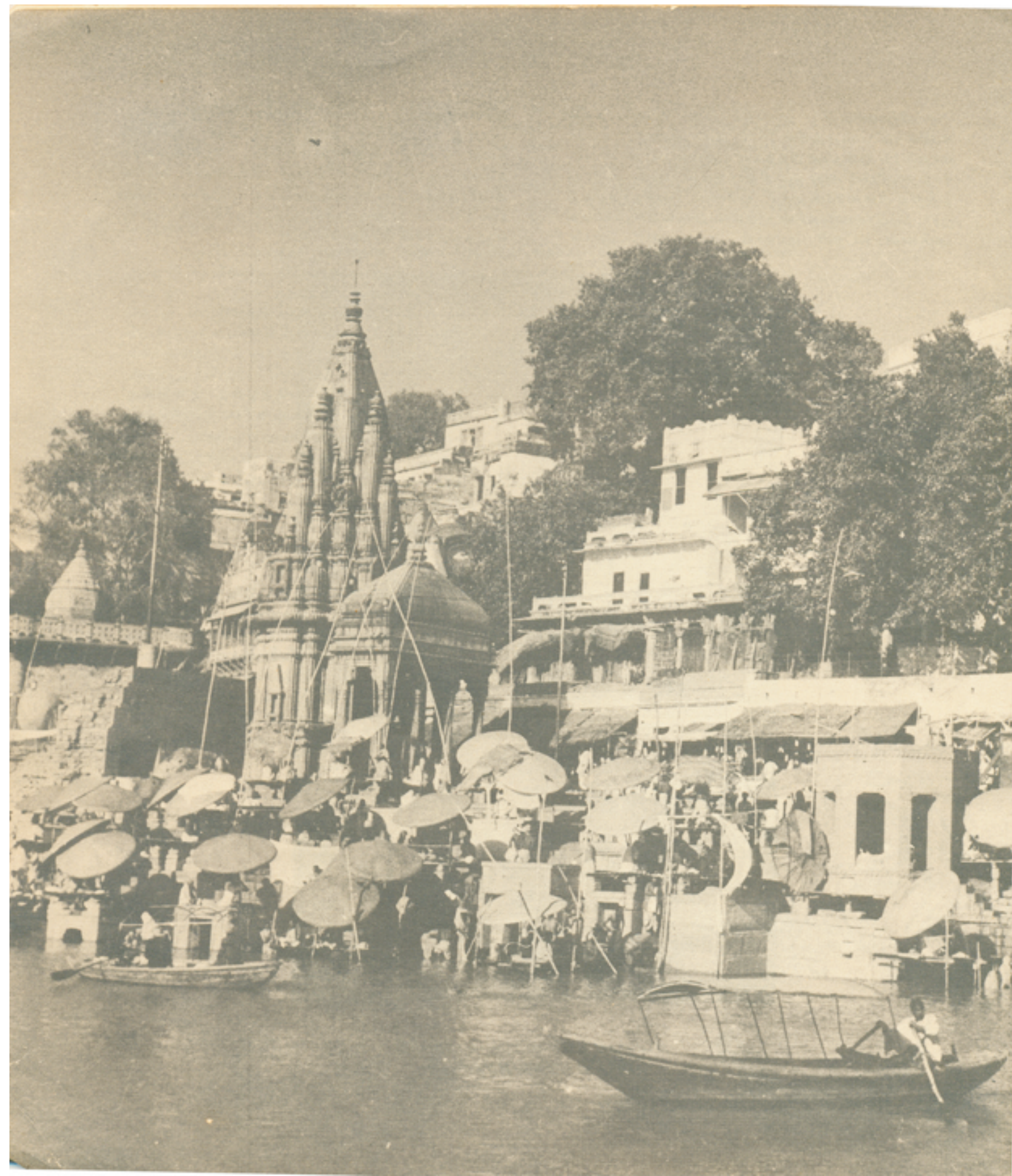
வாழ்க்கைச் சித்திரம்

சுப்பிரமணியன், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் 1882-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11-ஆம் நாள் பிறந்தார். அன்றைய சென்னை ராஜதானியில் அது ஒரு சிறிய ஜமீன் பகுதி. அவரது தந்தை சின்னசாமி ஐயர் ஜமீனில் பணியாற்றிவந்தார். சுப்பிரமணியனின் ஐந்தாவது வயதில், அவரது அன்னை லட்சுமி அம்மாள் காலமானார். இரண்

டாண்டுகளுக்குப் பின்னர் மறுமணம் செய்துகொண்ட அவரது தந்தையார், தமது மூத்த மகன் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற அதிகாரியாகவோ, பொறியாளராகவோ ஆகவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் சுப்பிரமணியனே சம்பாத்தியத்தொழிலுக்கான கல்வியில் நாட்டம் செலுத்தாமல், மெட்ரிசுலேஷன் தேர்வு எழுத தேர்ச்சி பெறவில்லை.

எட்டயபுரத்தில் கவிஞர் பிறந்த வீடு
(1954-ல் எடுத்த நிழற்படம்).

இளமைக்காலம்

இளமைப்பள்ளி நாட்களிலேயே 'அப்பையா' என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட சுப்பிரமணியன் தன்னையொத்த இளையோரிடையிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் தனது ஆசைகவித்திறனால் ஒரு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அவரது இளமைக்கால பள்ளித்தோழரான எஸ் சோமசுந்தர பாரதி 1922-ல் இக்கவியரசர்பற்றி எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார்:

“பாரதியார் தமது ஏழாவது பிராய முதலே அருமையான தமிழ்க் கவிதைகளை வீணையாட்டாக வீரரந்து கவனஞ் செய்வதைக் கண்ட வித்வான்கள் நமது கவியின் தந்தையாரைப் புகழ்ந்திருப்பதை நான் தேரில் அறிவேன். எட்டு, ஒன்பதாவது ஆண்டுகளில் சர்வ சாதாரணமாய், கொடுத்த ஸமஸ்துக்களை வைத்து அற்புதமான கவிதைகளைப் பூர்த்தி செய்து பெரிய புலவர் கூட்டங்களைப் பிரமிக்கச் செய்த காலங்களிலும் நான் கூட இருந்திருக்கிறேன்.”

பன்னிரண்டே வயது ஆன சுப்பிரமணியன், எட்டயபுரம் ஜமீனில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்றில் தமது இயல்பான கவியாற்றலை, காண்போர்கருத்தைக் கவரும் வண்ணம் எடுத்துக்காட்டியதால் அங்கிருந்த அவைப்புலவர்குழு அவருக்கு 'பாரதி' என்று பெயர் சூட்டியது. அன்றிலிருந்து, இலக்கிய வட்டம் அவரை சுப்பிரமணியபாரதி அல்லது 'பாரதி' (நாவன்மைத்திறன் கடவுளான சரஸ்வதியைத் தன்னுள் கொண்டவர்) என்ற பெயர்களில் அறிந்துவைத்திருந்தது. பதினைந்து வயது பாரதிக்கும் ஏழு வயது குழந்தை செல்லம்மாவுக்கும் கூடம் பர சடங்குகளோடு பால்யவிவாகம் நடத்தப்பட்டது.

காசிக்கு பயணம்

பிறந்த ஊரில் இனியவாழ்க்கை நீடிக்கவில்லை. பாரதிக்கு திருமணம் நடந்த ஒரு ஆண்டிற்குள் னேயே, குடும்பத்தை சிக்கலான சூழலில் விட்டு அவரது தந்தை மறைந்தார். சிற்றன்னையோ தன் இரு குழந்தைகளோடு தனது சொந்த கிராமத்திற்கு சென்றுவிட்டார். பாரதியோ, மனைவியின் பெற்றோர் பொறுப்பில் மனைவியை விட்டுவிட்டு, நீண்டகாலமாக காசியில் குடியேறிவாழ்ந்த, இறைபக்தி மிகுந்த தம்பதியரான தமது அத்தை மற்றும் அவரது கணவருடன் தங்கியிருக்கவடக்கே காசி சென்றார்.

இருபது நிறையாத இளைஞன் பாரதியின் புறத்தோற்றத்திலும் அகப்பார்வையிலும் பெரும் மாறுதல்களை அந்த இரண்டாண்டுகால காசி வாழ்க்கையில் காணமுடிந்தது. தலையிலிருந்த குடுமியை நீக்கி 'கிராப்' வைத்துக்கொண்டான். அடர்த்தியான மீசையும், தலைப்பாகையும் வைத்துக்கொண்டு தன் நடைபாணியில் ஒரு கம்பீரத்தை சேர்த்துக் கொண்டான். ஆங்கிலத்தோடு, சமஸ்கிருதத்திலும் இந்தியிலும் பரிச்சயம் பெற்றான். ஆங்கில முருகியல் கவிதைகளில் குறிப்பாக ஷெல்லியின் கவிதைகளில் ஆழ்ந்து, கங்கையாற்றங்கரையில் பல மணி நேரங்கள் கழித்தான். இந்தி, சமஸ்கிருத பாராயணங்களை அடிக்கடி செவிமடுத்து அவற்றில் பொருட்செறிவையும் உருவக எழிலையும் கண்டு வியந்தான். அலகாபாத் பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வில் நல்ல மதிப்பெண்களோடு தேர்ச்சிபெற்றான். ஆசிரியப்பணியை சிறிதுநாள் மேற்கொண்டாலும் அந்த குறைந்த வருவாய் நிறைவான எதிர்காலத்திற்கு உத்தரவாதமளிக்கவில்லை.

இதே நேரத்தில், ஏழாவது எட்வர்ட் மன்னர் பிரிட்டிஷ் அரியணையேறியமுடிபெற்றுவிழா கொண்டாட்டத்தில் கலந்துகொள்ள டெல்லிக்கு, வைஸ்ராய் அவைக்கு வந்துவிட்டு சொந்த ஊர் திரும்பிக் கொண்டிருந்த எட்டயபுரம் ஜமீன்தார் காசியில் முகாம் இட்டார். பாரதி எட்டயபுரம் திரும்பினால் அவருக்கு நிச்சயம் வேலையொன்று தருவதாக ஜமீன்தார் பாரதிக்கு சொல்லி அனுப்பினார்.

வீடு திரும்பினார்

தனது சொந்த ஊரில் மனைவியுடன் மீண்டும் சேர்ந்து வாழலாமே என்ற எண்ணத்தில், 1901-ல் பாரதி எட்டயபுரம் திரும்பினார். ஜமீன்தாரிடம் இரண்டாண்டுகள் பாரதியார் வேலை பார்த்தார் அரண்மனை வேலை எளியதுதான் என்றாலும் தடிப்பான கவிஞருக்கு அது குறிக்கோளற்ற ஒன்றாகத் தோன்றியது. 'மகாராஜா' என்று அழைக்கப்பட்ட ஜமீன்தாருக்கு அன்றாடம் செய்தித்தாள்களை வாசித்துக் காட்டுவது, தேவைப்பட்டபோது இலக்கிய சர்ச்சையில் ஈடுபடுவது போன்றதே அவரது பணி. அரண்மனை மரியாதை முறைகளில் கெடுபிடியும், ஜமீன்தாரின் மனம்போன போக்கும், உணர்ச்சி வயப்படக்கூடிய பாரதியை அவரிடமிருந்து பிரித்தன விடைபெறும் நோக்கில் 'மகாராஜா' மீது தையாண்டிக்கவிதையொன்றை பாடிவிட்டு, சம்மனைவியுடன் மதுரை நோக்கி, புதுவாழ்வு தேடி புறப்பட்டார் பாரதி. மதுரையில் சேதுபதி உயர் நிலைப்பள்ளியில் சிலமாதகாலம் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இதழியல் அனுபவம்

அந்நாளின் முன்னணி நாளேடான 'சுதேச மித்திரன்' ஏட்டின் ஆசிரியர் ஜி. சுப்ரமணிய ஐயரின் பார்வையில்படும் வண்ணம் சந்தர்ப்பவசமான அறிமுகம் ஒன்று பாரதிக்கு கிடைத்தது. புகழ்வாய்ந்த 'தறிந்து' ஆங்கில நாளேட்டினைத் துவக்கிய ஆசிரியரான ஐயர், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவர்களில் ஒருவராவார். அமைதியான அதே நேரம் துடிப்புமிக்கவராக இருந்த இளைஞர் பாரதியின் திறமற்றலைக் கண்டுகொண்ட ஐயர், தமது தமிழ்நாளேட்டின் ஆசிரியர் குழுவில் பாரதியை சேர்த்துக் கொள்ள முன்வந்தார். இவ்வாறாக 1904-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் தமது 22-வது வயதில், சென்னை மாநகரில், 'சுதேச மித்திரன்' நாளேட்டில் குறைந்த வருவாய்க்கு, பாரதி வேலையில் சேர்ந்தார். ஆங்கில கட்டுரைகளில் இருந்து செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் மொழியாக்கம் செய்வதுதான் அந்நாளைய மொழிநாளேடுகளில் முக்கிய பணியாக இருந்தது. பாரதி மொழி பெயர்ப்பாளராக இருந்தபோது, அவரிடமிருந்த சரளமான இலகுநடை மூலம் கவாமி விவேகானந்தர், அரவிந்தர், பாலகங்காதர திலகர் ஆகியோரது எழுச்சியூட்டும் கருத்துப் பொழிவுகளை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பொங்கி வழிந்த தேசிய உணர்வை இதன் வாயிலாய் மக்களிடையே பரப்பினார்.

விரைவில், பாரதிக்குள்ளிருந்த புரட்சிகர எண்ணங்கள் அவரை தீவிர அரசியலுக்கு இட்டுச் சென்றது. 1905 ஆம் ஆண்டின் வங்கப்பிரிவினை நாடு முழுவதையும் ஆத்திரமுறச் செய்தது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான புதிய உத்வேகம் தூண்டப்பட இது காரணமாகியது. விடுதலை தேவை என்பதற்கான காரணங்களை விளக்கியும், காங்கிரஸ் பெருந்தொண்டர்களைப் புகழ்ந்தும், பாரதி எழுதிய எளிய, எழுச்சிமிகு நடை, பரவலாக படித்துப் போற்றப்பட்டன. சுதேசமித்திரனில் வெளியான பாரதியின் 'வங்கமே வாழிய' என்ற பாடல் அச்சேறிய அவரது முதல் பாடலாகும். 1905-ஆம் ஆண்டு செப். ம்பர் 15-ஆம் நாள் இது வெளியாயிற்று.

C. Subramania Bharati

ஜி. சுப்ரமணிய ஐயர்

சி. சுப்ரமணிய பாரதியாரின் கையொப்பம்.
தந்தை சின்னசாமி அய்யரின் பெயர்க் குறிப்பே
'சி' எனும் முன்னொழுத்து.

இந்தியா வார இதழ்

இந்த காலகட்டத்தில் பாரதி இந்திய அரசியலுக்குள் ஈர்க்கப்பட்டார். பாரதியின் கனல்பறக்கும் எழுத்துக்களை மிதவாத 'சுதேசமித்திரன்' நாளேட்டால் ஏற்க இயலவில்லை. நாட்டுப்பற்றுமிக்க மண்டயம் சகோதரர்கள் எஸ். திருமலாச்சார், சீனிவாசாச்சார் ஆகியோர், பாரதியின் கனன்று எரியும் எழுத்துக்களுக்கு நாராளமான வடிகாலாக 'இந்தியா' என்னும் தனிவார இதழை 1906-ல் வெளியிட்டனர். 'சுதேசமித்திரன்' ஏட்டில் இருந்து விலகி அவ்வாண்டு மத்தியில் "இந்தியா" வார இதழின் பொறுப்பாசிரியர் ஆனார்; 1906 அக்டோபரில் இருந்து 'சக்கரவர்த்தினி' பத்திரிகையினின்றும் பாரதி விலகினார்.

1907 டிசம்பரில் நடைபெற்ற ரூரத் காங்கிரஸ் மகாநாட்டிற்கு சென்னையிலிருந்து சென்ற 30 தேசியப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக பாரதியும் கலந்துகொண்டார். மிதவாதிகளுக்கும் தேசிய தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையே ரூரத் காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட பிளவினைத் தொடர்ந்து, தன் இயல்புக்கேற்ற வகையில் பாரதி, லாலா லஜபதிராய், பாலகங்காதர திலகர், அரவிந்த் கோஷ் ஆகியோரின் தலைமையிலான தீவிரவாத முகாமில் இணைந்தார்.

பாமனர் கள் முதல் மேல் மட்டத்தினர் வரை எல்லா தமிழர்களையும், பாரதியின் பாடல்களில் நிறைந்து நின்ற சீரான நாட்டுப்பற்றையும் ஒளி ஈர்க்கிறது. 'இந்தியா'-வார இதழில் பாரதி சாடிய முன்னணி மிதவாத அரசியல்வாதியும், வளஞ்செறிந்த வழக்குரைஞருமான சென்னை வி. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், தம் முன்னிலையில் பாரதி பாடிய சில நாட்டுப்பற்றுப் பாடல்களில் மூன்றினைத் தேர்ந்து 'சுதேச கீதங்கள்' எனும் பெயரில் நான்கு பக்க அளவில், பதினைந்தாயிரம் சிற்றேடுகளாக பதிப்பித்து, 1907-ல் பள்ளிகள், கல்வி நிலையங்களில் இலவசமாக விநியோகித்தார். பாரதியின் கவிதைகள் நூல்வடிவம் பெற்றது இதுவே முதல் முறை ஆகும். அடுத்த ஆண்டில் இதனை விரிவாக்கி, 16 கவிதைகள் கொண்டதாக விலை நிர்ணயித்து பாரதி வெளியிட்ட 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' வெகுவாக வரவேற்பு பெற்றது.

1907 நவம்பரில், சென்னையின் புகழ்பெற்ற மருத்துவரும், சமூகசேவகருமான டி.ஐ.எம்.சி. நஞ்சுண்டராய் துவக்கிய "பாலபாரதம்" அல்லது 'யங் இந்தியா' என்ற ஆங்கில மாத இதழுக்கு பாரதி, ஆசிரியரானார். "விழித்தெழு. நோக்கம் ஈடேறும் வரை

தொடர்ந்திடு" என்ற விவேகானந்தர் மொழிகளை குறிக்கோளாகக்கொண்ட இந்த ஏட்டில் ஏராளமான ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை பெயா குறிப்பிடாமலும், பல்வேறு புனைப்பெயர்களிலும் பாரதி எழுதினார்.

தேசிய அரசியலில் புயலெனத்திகழ்ந்தோரை இந்தியாவில் இருந்த பிரிட்டிஷ் அரசு தீவிரமாக ஒடுக்க முனைந்தது. தீவிரத் தலைவர்களான அரவிந்த் கோஷ், வ.உ. சிதம்பரனார், சுப்ரமணிய சிவா ஆகியோர் கைதாயினர். கடுங்காவல் தண்டனை பெற்ற பாலகங்காதர திலகர், பர்மாவில் உள்ளமண்டலேயுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார். திலகரின் கருத்துக்களைப் பரப்பிய ஏடுகள் அனைத்தும் பிரிவினையைத் தடுக்கும் பிரிட்டிஷ் சட்டத்தின்மூன் சந்தேகத்திற்குரியவைகளாயின. வயது முதிர்ந்த பத்திரிக்கையாளரான 'சுதேசமித்திரன்' ஜி. சுப்ரமணிய ஐயர் கூட கைது செய்யப்பட்டார். பாரதியும் கைதாக வேண்டிய நிலை வந்தது. கைதாவதைத் தவிர்க்கவும், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிராய் தமது பேரூ வலிமையைத் தொடர்ந்து சுழற்றி எழுதிடவும் வேண்டி, தமது நண்பர்களின் ஆலோசனை ஏற்று, பிரெஞ்சு காலனியாக இருந்த பாண்டிச்சேரி செல்ல ஒப்புக்கொண்டார்.

பாண்டிச்சேரிக்குத் தப்பிச்செல்லல்

1908 செப்டம்பரில், எவரும் அறியாமல் பாண்டிச்சேரிக்கு பயணமாக, சென்னை புறநகர் ரயில் நிலையம் ஒன்றில் எவரும் அறியாமல் ரயில் ஏறினார் பாரதி. அவரது குடும்பத்தினர் (மனைவி செல்லம் மாள், 3-வயது மகள் தங்கம்மாள், புதிதாகப் பிறந்த சகுந்தலா) மறு ஆண்டில் பாண்டிச்சேரி சென்று பாரதியுடன் சேர்ந்து வாழத்தொடங்கினர். பாரதியைப் பொறுத்தவரை எவருமறியாச் சூழலில் சூழ்ந்து போவதைப் போன்றிருந்தது. புதிய நண்பர்வட்டம் ஒன்று ஏற்படவே பாரதி தாமே மெல்ல மேலெழுந்தார். பாண்டிச்சேரி வந்த சில வாரத்திற்குள், பாரதியின் பத்திரிக்கை நண்பரும், புரவலருமான மண்டயம் சீனிவாசாச்சார், பாண்டிச்சேரிவாசி ஒருவருடன் புத்திசாலித்தனமாக மேற்கொண்ட விற்பனை ஒப்பந்தம் ஒன்றின் மூலம், 'இந்தியா' பத்திரிக்கையின் அச்சகத்தை சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்கு மாற்றிக்கொண்டார்.

பற்பல ஏடுகள்

இரட்டிப்பு எழுச்சியுடன், 1908 அக்டோபர் 10 ஆம் தேதியிலிருந்து, சுப்பிரமணிய பாரதியை முழுப் பொறுப்பு பேற்ற ஆசிரியராகக் கொண்டு, பாண்டிச் சேரியில் அச்சாதி வெளிவரத்தொடங்கியது 'இந்தியா' ஏடு. அதற்கு போதுமான விற்பனையும் ஆர்வமான வரவேற்பும் சென்னை மாகாணம் முழுவதிலும் கிடைத்தது. அடுத்த ஒன்றரை ஆண்டுகளில் பாரதியின் நேரடி ஆசிரிய ஈடுபாட்டோடு பல்வேறு இதழ்கள் பவனிவரத் தொடங்கின.

பாரதி ஆசிரியராக இருந்த ஆங்கில மாத இதழ் 'பாலபாரதம்', சென்னையில் துவங்கிய புதிய நாளேடான 'விஜயா' ஆகியனவும் பாண்டிச்சேரிக்கு மாற்றப்பட்டன. கலாச்சார மறுமலர்ச்சிக்கென, அரணித்தரின் 'கர்மயோகின்' இதழின் வடிவில் 'கர்மயோகி' என்னும் தமிழ்மாத இதழை பாரதி சில நண்பர்களுடன் கூட்டாகத் துவக்கினார். 'சுதேச கீதங்கள்' கவிதைத் தொகுப்பின் இரண்டாவது பகுதி, பாரதியின் 17 பாடல்கள் கொண்ட 'ஜன்ம பூமி' என்ற தொகுப்பாக பாண்டிச்சேரியில் இருந்து வெளியானது.

இருந்தபோதிலும், பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு போலீஸார் தொடர்ந்து உளவுபார்த்து வந்ததால், பாண்டிச்சேரியில் இருந்த காலங்களிலும் அரசியல் பத்திரிக்கைகள் நடத்துவதில் பாரதிக்கு சோதனை யும், சிக்கலும் ஏற்படவே செய்தன. 'இந்தியா' மற்றும் பிற இதழ்கள் பெற்ற மகத்தான மக்களாதர வினைக் கண்டு, சென்னையில் இருந்த பிரிட்டிஷ் அரசு நிர்வாகிகள் புதிய பத்திரிக்கைச் சட்டத்தின் கீழ் கடும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டனர். பிரிட்டனின் பாரத பிரதேசத்திற்குள் 'இந்தியா' இதழுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டது.

தனது உச்சப்புக்கழோடு, வாரம் இருமுறை வர விருந்த 'இந்தியா' வார ஏடு. 1910 மார்ச் 12-ஆம் தேதியோடு, ஆயிரக்கணக்கான அதன் வாசகர்களிடமிருந்து விடைபெற நேர்ந்தது. மிகவிரைவில் மற்ற இதழ்களும் நிறுத்தப்பட்டன. சுய வரலாற்றுக் கவிதை வடிவில் பாண்டிச்சேரியில் அச்சான 'கனவு' என்ற நூலும், 'ஆறிலொரு பங்கு' என்ற சிறுகதைபும் ராஜத் துவேன த்தைத் துண்டக்கூடிய

கருத்துக்கள் கொண்டவை எனக் காரணம் கூறித் தடை செய்யப்பட்டன.

1910-ஆம் ஆண்டு பத்திரிக்கைச் சட்டத்தின்படி, 1911 அக்டோபர் 11-ஆம் தேதி வெளியான சென்னை மாகாண கவர்னரின் உத்தரவு ஒன்று இத்தடை விதித்தது.

சோதனைகளும் வேதனைகளும்

வேலையின்றி, வருவாய் இன்றி, தமது எழுத்துக்கள் அச்சேறவும், வெளியாகவும் வழிஏதும் இன்றி, பாரதி, மிகக்கடுமையான சோதனை காலத்தில் வாட நேர்ந்தது.

நாட்டுப்பற்று மிக்க கவிஞரின் வாழ்வில் வாழ்க்கை மிகச் சிரமமாகிடும் சூழல் எழுந்தது. 1911 ஜூலையில், புரட்சிவாதிகளால் எழுச்சிபெற்ற இளைஞன் வாஞ்சிநாதன், திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஆஷ் என்ற வெள்ளையரை பட்டப்பகலில் சுட்டுக் கொள்ளுன். சுப்ரமணியபாரதி மற்றும் பாண்டிச் சேரியில் வெளியேறி வாழ்ந்த சிலர் அறிந்தே இக் கொலைக்கான சதித்திட்டம் தீட்டப்பட்டது என்று பிரிட்டிஷ் போலீஸார் சந்தேகித்தனர். ரகசிய கண்காணிப்பு தீவிரமாகி, பாரதியும் அவரது நண்பர்களும் போலீஸின் இன்னல்களுக்கு ஆளாயினர். 1905 முதல் 1918 வரையிலான அரசியல் நடப்புகள் பற்றிய தமது கணிப்பீடு, பாரதி, இந்தவகை கொடுமைகள்பற்றி எழுதியுள்ளார்:

“எங்களைப்பற்றி போலீஸார் நாள்தோறும் தகவல் அனுப்பினர். பாண்டிச்சேரியில் வெளியேறி வாழ்ந்த ஐந்தாறுபேரை கண்காணித்து, விவரம் திரட்டி, அன்றாட தகவல் அனுப்ப சுமார் 200 பேர் இதற்கென நியமிக்கப்பட்டனர்.

[குறிப்பு: 1. முதல் உலகப்போரின்போது பிரெஞ்சு அரசுடன் பாரீஸில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் கீழ், இந்தியாவில் இருந்த பிரிட்டிஷ் அரசு, சுங்க வழக்குகள் மற்றும் நேசநாடுகளுக்கு எதிரான செயல்களைக் கண்காணிப்பதற்கென்று பாண்டிச் சேரியில் சுமார் 200 பேர்கொண்ட போலீஸ்படை ஒன்றை வைத்துக்கொள்ள அனுமதிபெற்றது.] இப்படிப்பட்ட சூழலில், சந்தேகிக்கப்பட்டோரில் ஒருவனான என்னைக் கண்காணித்து என்னவெல்

லாம் தகவல்களை அனுப்பியிருப்பார்கள் என்று உங்களால் கூறமுடியும். பிரிட்டிஷ் போலீஸின் அட்டுழியங்கள் கணக்கிலடங்கா-கடிதங்களும் மணிகூர்டர் களும் தடுக்கப்பட்டன, வீடுகளை கொள்ளையிட ரவுட்கள் அமர்த்தப்பட்டனர், திட்டமிட்ட கும்பல்கேவலமான முறையில் வீடுகளைத் தாக்கின; சதி, கொலை என பொய் வழக்குகள், மோட்டார் கார் ஒன்றில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கு பாண்டிச்சேரியிலிருந்து கடத்திச் செல்வோம் என்ற வாதத்தி..... இப்படிப்பலப்பல". இருந்தபோதும், இத்தனைக் கிடையிலும் நல்லெண்ணம் கொண்டோர், தத்துவதரிசிகள், தெய்வநெறியினர், தீவிர தேசபக்தர்கள் ஆகியோரது நட்பு, இந்த எல்லாத் தொல்லைகளுக்கு இடையிலும் ஆறுதல் தந்தது.

1910 ஏப்ரலில் கடும் யோகமாரக்கம் நாடி அரசியலைக்கைவிட்ட அரவிந்தர் ரகசியமாக பாண்டிச்சேரிவந்தார். பாண்டிச்சேரி அருகே நங்கூரமிட்ட பிரஞ்சு கப்பல் ஒன்றிலிருந்து அவர் பாரதியும், சீனிவாசாச்சாரும் படகொன்றின் மூலம் கரைக்குக் கொண்டுவந்தனர். அதே ஆண்டில் புரட்சிவாதிகளான வ. வே. சு. அய்யரும், சுப்ரமணிய சிவாவும் பாண்டிச்சேரியில் அடைக்கலம் தேடினர். இவ்விருவரும் சிறந்த அறிவு ஜீவிகளும் ஆவர். ஊழையும் உப்பக்கம் காணும் அளவில், தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளும் வகையில், பாரதிக்கு அறிவுக்கத்தையும், ஆன்மீக தோழமையையும் இவர்கள் தந்தனர்.

an is like the finger which writes; God is the deuter
 believe this and therefore I am a fatalist. Free will
 God has given me, no gift does not negate free
 my will is free or not as God chooses. Any
 free or not ~~by~~ as God chooses to make it.
 It has been observed that the inconsistent
 more wisely than the consistent. No wisdom is
 supreme end of conscious existence, ^{the latter} must be
 itself to be as utterly a tool in the hands of
 as a piece of wood or a bale of hay.
 Shaktana says that God alone is real and the
 rest is apparition - other religions urge you to
 lose your personal sense in the vision and
 the enjoyment of God. All this has only one
 meaning. Trust in God and be free. That
 true fatalism. The Gita is clear on the point
 who says to I am the doer

1. கிளர்ச்சியூட்டும் வண்ணம் எழுதிய காலம்.

வெறுமையுணர்வு அவ்வப்போது வாட்டிய போதும் (இதிலின்று நிம்மதிதேட சுருட்டு புகைப் பதிலும், கஞ்சா பிடிப்பதிலும் பாரதி ஈடுபட்டார்) அவரது தூய சிந்தனையின் நங்கூரமாக, தாதியாக, வழிகாட்டியாக, ஒழுக்கநெறிநின்ற அவரது மனக் காவலாக கவிதை விளங்கியது. உண்மையில், பாரதியின் மிகச்சிறந்த கவிதைகளும், வசனநடைப் படைப்புக்களும், இந்த காலகட்டத்தில் எழுதப் பெற்றவையே. இந்த 1912-ம் ஆண்டில், பெரும்புகழ்பெற்ற அவரது நெடிய பாடல்களான- பாஞ்சாலி சபதம், குயில்பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு-ஆகியவற்றை எழுதினார். படிப்படியாக, பாரதியின் தணியாத கவிதைவெளிப்பாடு வேதாந்த மனித நேயமாய் கனிந்தது.

1915 மத்தியில், பாரதியின் 'கதேசமித்திரன்' தொடர்பு மீண்டும் ஏற்பட்டது. அந்ததமிழ் நாளேட்டிற்கு பல்வேறு பொருளில் கட்டுரைகளை எழுதியனுப்பத் தொடங்கினார்.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய சிறுகதைகளையும், ஜகதீஷ் சந்திரபோஸ் தீட்டிய தாவரவியல் கட்டுரை களையும், ஆங்கிலத்திலிருந்து பாரதி தமிழாக்கம் செய்தார். சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பகவத்கீதையை தமிழில் மொழியாக்கம் செய்து, அதன் முகப்புரையில் தமது ஆழ்ந்த உலகுதழுவிய தத்துவநோக்கினைத் தீட்டிக்காட்டினார். பதஞ்சலியின் யோகசூத் திரமும் பாரதியால் தமிழ்விடிவம் பெற்றது. 'நிகழ் இந்தியா', 'காமன்வெல்', 'தி ஹிந்து' ஆகிய நாளேடுகளிலும் அவரது ஆங்கில மடல்கள் வெளியாயின.

தலைமறைவு வாழ்க்கை கைவிடல்

பத்தாண்டுகளாக நீடித்த தமது பாண்டிச்சேரி தலைமறைவு வாழ்க்கையில் மதிப்போடு வாழ்ந்தற்கேற்ற வருவாய்வழி அற்றநிலை அவரை மேலும் உணர்ச்சலுக்குள்ளாக்கியது. முதல் உலகப்போர் முடிந்து சில நாட்களில் 1918 நவம்பரில், பாண்டிச்சேரி விட்டு புறப்படுவதென பாரதி முடிவெடுத்தார்.

1918 நவம்பர் 24-ல், தமது மனைவியோடும், மனைவியின் சகோதரரோடும், வண்டியொன்றில் பயணம் செய்தவாரே, கடலூர் அருகே பிரஞ்சுப் பிரதேச எல்லையைக் கடந்தார் பாரதி. எல்லையருகே உடனே கைதான பாரதி கடலூர் கிளைச் சிறைச்சாலையில் போலீஸ் காவலில் 24 நாட்கள் அடைக்கப்பட்டார். இருந்தபோதிலும், அன்னி

பெஸன்ட் அம்மையார், சர். சி. பி. ராமசாமி ஐயர், மற்றும் சில புகழ்பெற்ற சமூகப்பணியாளர்கள் தலை யீட்டினால், அரசியல் பற்றிய கருத்துக்களை போலீஸ் அதிகாரிகள் தணிக்கை செய்யாமல் எழுதவோ, பேசவோ கூடாது என்ற நிபந்தனையோடு பாரதி விடுவிக்கப்பட்டார். அடுத்த இரண்டு ஆண்டு காலமும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கடையம் கிராமத்தில் தமது குடும்பத்தாரோடு பாரதி அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தினார்.

தாடி வளர்த்த பாரதி, இரு நண்பர்களோடு கூட, குடும்பத்தாருடன் பாண்டிச்சேரியில் 1917-ல் எடுத்துக்கொண்ட போட்டோ. மனைவி செல்லம்மாளும், இளைய புதல்வி சகுந்தலாவும் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நிற்பது முதல் புதல்வி தங்கம்மா.

மகாத்மாவைப் போற்றுதல்

1919 மார்ச் மாதத்தில் சில நாட்களே தங்க என சென்னை மாநகர் வந்தார் பாரதி. சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையத்தில் பாரதியை வரவேற்க வந்த ராஜாஜி உள்ளிட்ட பலரும், பழைய எழுச்சி நிறை பாரதிக்கு பதிலாய் 'ஓட்டிய கன்னங்களோடு மெலிந்த மேனியராய்' பாரதி வந்திறங்கக் கண்டு வாடினர். அந்த வருகையின்போது, ராஜாஜியின் இல்லத்தில், திட்டமிடப்படாத வகையில் மகாத்மா காந்தியை சற்றுநேரம் சந்தித்தார் பாரதி.

இறுதியாண்டுகளில் பாரதியின் தீவிரவாதம் தணிந்திருந்தது. மகாத்மா காந்தியின் மேலான ஞானத்தை பாரதி ஏற்றுக்கொண்டார். அன்று மாலை திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டமொன்றில் மகாத்மா கூந்தி பற்றி, தாமே இயற்றிப் பாடிய பாடலில் பாரதி, சத்யாக்கிரகம் எனும் புதிய தர்மத்தைப் பாராட்டினார் :

பெருங்கொலை வழியாம் போர்வழி இகழ்ந்தாய்,
அதனிலுந் திறன் பெரிதுடைத்தாம்
அருங்கலை வாணர் மெய்த்தொண்டர் தங்கள்
அறவழி யென்றுந் அறிந்தாய்
நெருங்கிய பயன்சேர் 'ஒத்துழை யாமை'
நெறியினால் இந்தியா விற்கு
வருங்கதி கண்டு பகைத்தொழில் மறந்து
வையகம் வாழ்கநல் லறத்தே

இதேநேரத்தில், அவரது பழைய நாளோடான 'சுதேசமித்திரன்' புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ் அவரை மீண்டும் வரவேற்றது. 1920 நவம்பரில், 14 ஆண்டு களுக்குப்பின் பாரதி உதவி ஆசிரியராக சுதேச மித்திரனில் சேர்ந்தார்.

1920 நவம்பரிலிருந்து, சுதேசமித்திரன் தந்த நூறுரூபாய் மாதச் சம்பளத்தோடு, சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் ஒரு வீட்டின் பின்பகுதியை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, தனது குடும்பத்தினரோடு பாரதி வாழத் தொடங்கினார். சமுதாய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கவும், சென்னை நகரம் மற்றும் புறநகர்பகுதிகளில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் கூட்டத்தில் உரையாற்ற தொடங்கினார் பாரதி.

திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள பார்த்தசாரதி கோவிலுக்கு நாள்தோறும் சென்றுவருவது பாரதியின் வழக்கம். 1921 ஜூன் மாதத்தில் ஒரு நாள் வழக்கம்போல, பார்த்தசாரதி கோவிலையாணக்கு, அது மதம்பிடித்திருப்பதை அறியாது, பாரதி தேங்காய் ஒன்றைத் தந்தார். யானையின் வலிமைமிக்க துதிக்கையால் திடீரென தாக்கப்பட்ட பாரதி, தூக்கி எறியப்பட்டதோடு, தலைப்பாகை இருந்தும் தலையில் காயமுற்றார். உடனடியாக அவரைக் காப்பாற்றி மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றனர். சில நாட்களில் அவர் உடல்நலம் தேறினாலும், ஏற்கனவே நோயுற்றிருந்த அவரது உடல், இந்த அதிர்ச்சியினால் மோசமாயிற்று. தீராத வயிற்றுப் போக்கு ஏற்பட்டபோது, நண்பர்கள் வருந்திக் கூறியும் ஏற்காது, மருந்து உட்கொள்ள மறுத்து விட்டார்.

1921-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 11-ஆம் தேதி நள்ளிரவு நேரத்தில் தனது 39 ஆம் வயதில் பாரதி காலமானார். ஆனால், பாரதி அவரது எழுத்துக்களில் வாழ்கின்றார். புதிய இந்தியாவும், புதிய உலகமும் மலர அவர் கொண்டுவந்த நம்பிக்கைச் செய்தியில் அவர் இன்றும் நின்று நிலவுகிறார்.

பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளை, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்ற அடுத்த தலைமுறை தமிழ்க்கவிஞர்களை உருவாக்கிய, சக்திமிகு ஆட்கொள்ளும் தன்மை அவரது கவிதைகளில் மிளிர்ந்து நின்றது.

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் பாரதியின் கவிதை மற்றும் உரைநடையின் புகழை இன்றும் போற்றி பரவுகிறது. சமத்துவம், சமூகநீதி, நாட்டுப்பற்று போன்றவற்றிற்கான முற்போக்கு இயக்கங்களை என்றும் தூண்டுவதாய் பாரதியின் எழுத்துக்கள் விளங்குகின்றன.

கவிக்குயில் சரோஜினி நாயுடு அவர்களின் சொற்களில் கூறவேண்டுமானால், "ஓட்டுமொத்தமான நாட்டின் சேவைக்கு மிகச் சிறப்பாக அர்ப்பணித்துக்கொள்ளவும், விடுதலையை உணர்ச்சிப் பூர்வமாக நேசிக்கவும், லட்சோபலட்சம் ஆடவர், மகளிர்தம் உள்ளங்களை எழுச்சியுறச் செய்தார் பாரதி."

ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர்: லா. சு. ரங்கராஜன்

சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் பாரதியார் கடைசியாக வாழ்ந்து உயிர் நீத்த இல்லம். இந்தப் பெரிய வீட்டின் பின்னங்கட்டில் இருட்டான சில அறைகளில் அதற்கும் வாடகை சரிவரக் கொடுக்க இயலாத நிலையில்தான் பாரதி வசித்தார்.

எட்டயபுரத்தில் பாரதி மண்டபம். மகாத்மா காந்தியின் ஆசி, ராஜாஜியின் ஆதரவு, 'கல்கி' கிருஷ்ண மூர்த்தியின் முயற்சி, தமிழ் மக்களின் பொருளுதவி இவற்றால் 1947-ல் எழுப்பப்பட்ட நினைவுச் சின்னம்.

யாழ்ப்பாண

சென்னை, 1982

தமிழ்நாடு அரசுப் பதிப்புத் துறை

சென்னை

முகப்பு விலை ரூ. 10.00

முகப்பு விலை ரூ. 10.00

முகப்பு விலை ரூ. 10.00

முகப்பு விலை ரூ. 10.00

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி எழுதிய பெருமளவிலான கவிதை, உரைநடை தொகுப்பிலிருந்து, சிலவற்றை இனிவரும் பக்கங்களில் காணலாம்.

கடைசி மூன்று உரைநடைப்பகுதிகளும் பாரதி ஆங்கிலத்தில் எழுதியவையாகும்.

தொகுப்பு உதவி : 'சுப்பிரமணிய பாரதி-தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதை, உரைநடைப்பகுதிகள்', இந்திய அரசு நியமித்த அனைத்திந்திய சுப்பிரமணிய பாரதி நூற்றுண்டு விழா கமிட்டி (1982) வெளியிட்ட ஆங்கில நூற்தொகுதி.

நிழற்பட உதவி : திரு. ஆர். ஏ. பத்மநாபன்.

வந்தே மாதரம்

வந்தே மாதரம் என்போம்-எங்கள்

மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்

(வந்தே)

1. ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்-உயர்
ஜன்மம்இத் தேசத்தில் எய்தின ராயின்
வேதிய ராயினும் ஒன்றே-அன்றி .
வேறு குலத்தின ராயினும் ஒன்றே
(வந்தே)
2. ஈனப் பறையர்க ளேனும்-அவர்
எம்முடன் வாழ்த்தித் கிருப்பவர் அன்றோ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ? - பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ?
(வந்தே)
3. ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி - எனில்
அன்னியர் வந்து புகல்என்ன தீதி? ஓர்
தாயின் வயிற்றில் பிறந்தோர் - தம்முள்
சண்டைசெய் தாலும் சகோதரர் அன்றோ?
(வந்தே)
4. ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்?
(வந்தே)
5. எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும் நம்மில்
யாவர்க்கும் அந்த நிலைபொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் - வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்
(வந்தே)
6. புல்லடி மைத்தொழில் பேணிப் - பண்டு
போயின நாட்களுக் கினிமனம் நாணித்
தொல்லை இகழ்ச்சிகள் தீர - இந்தத்
தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி
(வந்தே)

பாரத சமுதாயம்

பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே! வாழ்க வாழ்க!
பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே! ஜய ஜய ஜய!

(பாரத)

முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம்
முழுமைக்கும் பொது உடைமை
ஒப்பீடு லாத சமுதாயம்

உலகத் துக்கொரு புதுமை - வாழ்க !

(பாரத)

1. மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்கம் இனியுண்டோ?
மனிதர்நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை இனியுண்டோ? - புலனில்
வாழ்க்கை இனியுண்டோ? - நம்மிலந்த
வாழ்க்கை இனியுண்டோ? -
இனிய பெர்ழில்கள் நெடிய வயல்கள்
எண்ணரும் பெருநாடு;
கனியும் கிழங்கும் தானியங்களும்
கணக்கின்றித் தரு நாடு - இது
கணக்கின்றித் தரு நாடு - நித்தநித்தம்
கணக்கின்றித் தரு நாடு-வாழ்க :

(பாரத)

2. இனியொரு விதிசெய் வோம் - அதை
எந்த நாளும் காப்போம்;
தனியொருவனுக்குணவிலை யெனில்
ஜகத்தினை அழித்திருவோம் - வாழ்க!

(பாரத)

3. 'எல்லா உயிர்களிலும் நானே யிருக்கிறேன்'
என்றுரைத்தான் கண்ணபெருமான்;
எல்லாரும் அமரநிலை எய்தும்நன் முறையை
இந்தியா உலகிற் களிக்கும் - ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும் - ஆம் ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும் - வாழ்க!

(பாரத)

4. எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓரினம்
எல்லாரும் இந்திய மக்கள்
எல்லாரும் ஓர் நிறை எல்லாரும் ஓர் விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - ஆம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - வாழ்க !

(பாரத)

விடுதலை

1. விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!
பறைய ருக்கும் இங்கு தீயர்
புலைய ருக்கும் விடுதலை!
பரவ ரோடு குறவ ருக்கும்
மறவ ருக்கும் விடுதலை!
திறமை கொண்ட தீமை யற்ற
தொழில் புரிந்து யாவரும்
தேர்ந்த கல்வி ஞானம் எய்தி
வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே.

(விடுதலை)

2. ஏழை யென்றும் அடிமை யென்றும்
எவனும் இல்லை ஜாதியில்,
இழிவு கொண்ட மனித ரென்பது
இந்தி யாவில் இல்லையே;
வாழி கல்வி செல்வம் எய்தி
மனம் கிழ்ந்து கூடியே
மனிதர் யாரும் ஒருநிகர்
சமானமாக வாழ்வமே:

(விடுதலை)

3. மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமை யைக்கொளுத்துவோம்;
வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த
வகையி னும்ந மக்குளே
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
ஆண்க ளோடு பெண்களும்
சரிதி கர்ச மான மாக
வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே

(விடுதலை)

பாரத தேசம்

1. பாரத தேசமென்று பெயர்சொல்லு வார்-மிடிப்
பயங்கொல்லு வார்துயர்ப் பகைவெல்லு வார்-
வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவுவோம்; அடி-
மேலைக் கடல்முழுதும் கப்பல் விடுவோம்,
பள்ளித் தலமனைத்தும் கோயில் செய்கு
வோம்; எங்கள்
பாரத தேசமென்று தோள்கொட்டுவோம்;
(பாரத)
2. சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்;
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்;
வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளில் பயிர்செய்குவோம்.
(பாரத)
3. வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்கம் முதலாம்
வேறு பலபொருளும் குடைந் தெடுப்போம்;
எட்டுத் திசைகளிலுஞ் சென்றிவை விற்றே
எண்ணும் பொருளனைத்தும் கொண்டு
வருவோம்.
(பாரத)
4. முத்துக் குளிப்பதொரு தென் கடலிலே;
மொய்த்து வணிகர்பல நாட்டினர் வந்தே,
நத்தி நமக்கினிய பொருள் கொணர்ந்து
நம்மருள் வேண்டுவது மேற்க ரையிலே.
(பாரத)
5. சிந்து நதியின்மிசை நிலினிலே
சேர நன் னாட்டினம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினிற் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டிவினை யாடிவரு வோம்.
(பாரத)
6. கங்கை நதிப்புறத்துக் கோதுமைப்பண்டம்;
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறுகொள்ளு வோம்;
சிங்க மராட்டியர்தம் கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்.
(பாரத)
7. காசி நகர்ப்புலவர் பேசும்உரை தான்
காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவியெய் வோம்;
ராசபுத் தானத்து வீரர் தமக்கு
நல்வீயற் கன்னடத்துத்தங்கம் அளிப்போம்;
(பாரத)
8. பட்டினில் ஆடையும் பஞ்சில் உடையும்.
பண்ணி மலைகளை விதி குளிப்போம்;
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டுவரு வார்
காசினி வணிகருக்கு அவைகொடுப்போம்.
(பாரத)
9. ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம்செய் வோம்
ஆலைகளைவைப் போம் கல்விச் சாலைகள்
வைப் போம்;
ஓயுதல்செய் யோம்தலை சாயுதல்செய்
யோம்;
உண்மைகள்சொல் வோம்பல வண்மைகள்
செய்வோம்
(பாரத)
10. குடைகள்செய் வோம்உழு படைகள்செய்
வோம்;
கோணிகள்செய் வோம் இரும்பாணிகள்
செய்வோம்;
நடையும் பறப்புமுணர் வண்டுகள்செய்வோம்;
ஞாலம் நடுங்கவரும் கப்பல்கள் செய்வோம்.
(பாரத)
11. மந்திரம்கற் போம்வினைத் தந்திரம்கற் போம்;
வானையளப் போம்கடல் மீனையளப்போம்;
சந்திரமண் டலத்தியல் கண்டுதெளி வோம்;
சந்தி தெருபெருக்கும் சாத்திரம்கற்போம்,
(பாரத)
12. காவியம் செய்வோம்; நல்ல காடுவளர்ப்
போம்;
கலைவளர்ப்போம் கொல்ல குலைவளர்ப்
போம்;
ஓவியம்செய்வோம் நல்லணிகள் செய்வோம்;
உலகத் தொழி லனைத்து முவந்து செய்வோம்.
(பாரத)
13. 'சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை' யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லிய சொல் அமிழ்த
மென்போம்;
நீதிநெறி யினின்று நிறர்க்கு தவும்
நேர்மையர் மேலவர்; கீழவர் மற்றோர்.
(பாரத)

சுதந்திரப் பள்ளு

வசுதேவியாராய

ஆடுவோமே-பள்ளுப் பாடுவோமே;
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டு

டோமென்று
(ஆடு)

1. பார்ப்பாண ஐயரென்ற காலமும்போச்சே -
வெள்ளைப்
பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும்போச்சே-
பிச்சை
ஏற்பாரைப் பணிகின்ற காலமும்போச்சே-
நம்மை
ஏய்ப்போருக் கேவல் செய்யும் காலமும்
போச்சே. (ஆடு)
2. எங்கும் சுதந்திரம் என்பதேபேச்சு - நாம்
எல்லோரும் சமமென்பது உறுதியாச்சு;
சங்குகொண்டே வெற்றி னாதுவோமே-
இதைத்
தரணிக்கெல் லாமெடுத்து ஒதுவோமே.
(ஆடு)
3. எல்லோரும் ஒன்றென்னும் காலம்வந்ததே-
பொய்யும்
ஏமாற்றும் தொலைகின்ற காலம்வந்ததே-
இனி
நல்லோர் பெரிய ரென்னும் காலம்வந்ததே -
கெட்ட
நயவஞ்சக் காரருக்கு நாசம்வந்ததே.
(ஆடு)
4. உழவுக்கும் தொழிலுக்கு வந்தனைசெய்வோம்-
வீணில்
உண்டுகளித் திருப்போரை நிந்தனை
செய்வோம்.
விழலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சி மாயமாட்டோம் -
வெறும்
வீணருக்கு உழைத்துடலம் ஓயமாட்டோம்.
(ஆடு)
5. நாமிருக்கும் நாடுநமது என்பதறிந்தோம்-இது
நமக்கே உரிமையாம் என்பதறிந்தோம் -
இந்தப்
பூமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமைசெய்யோம்-
பரி
பூரணனுக் கேயடிமை செய்து வாழ்வோம்.

எங்கள் தாய்

தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்ந்திடு
 சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்
 என்று பிறந்தவள் என்றுண ராத
 இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்.
 யாரும் வருத்தற் கரிய பிராயத்த
 ளாயினு மேயெங்கள் தாய் - இந்தப்
 பாருள்எந் நாளுமோர் கன்னிகை என்னப்
 பயின்றிடு வான் எங்கள் தாய்.
 முப்பதுகோடி முகமுடையாள்உயிர்
 மொய்ப்புற வொன்றுடை யாள் - இவள்
 செப்பு மொழிபதி னெட்டுடை யாள் எனிற்
 சிந்தனை ஒன்றுடை யாள்.
 நாவினில் வேத முடையவள் கையில்
 நலந்திகழ் வாளுடை யாள் - தனை
 மேலினர்க் கின்னருள் செய்பவள் தீயரை
 வீட்டிடு தோளுடை யாள்.
 அறுபது கோடி தடக்கைக ளாலும்
 அறங்கள் நடத்துவள் தாய் - தனைச்
 செறுவது நாடி வருபவ ரைத்துகள்
 செய்து கட்டத்துவள் தாய்.

1. பூமியினும்பொறை மிக்குடை யாள்பெரும்
 புண்ணிய நெஞ்சினள் தாய் - எனில்
 தோயிழைப் பார்முன் நின்றிடுங் காற்கொடுத்
 துர்க்கை யனையவள் தாய். 6.
2. கற்றைச் சடைமதி வைத்த துறவியைக்
 கைதொழு வான்எங்கள் தாய் - கையில்
 ஒற்றைத் திகிரிகொண் டேழுல காரும்
 ஒருவனை யுந்தொழு வான். 7.
3. யோகத்தி லேதிக ரற்றவன் உண்மையும்
 ஒன்றென நன்றறி யாள் - உயர்
 போகத்தி லேயும் திறைந்தவள் எண்ணரும்
 பொற்குவை தானுடை யாள்.
 நல்லறம் நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி
 நயம்புரி வான்எங்கள் தாய் - அவர்
 அல்லவ ராயின் அவரைவி ழங்கிப்பின்
 ஆனத்தக் கூத்திடு வான். 9.
4. வெண்மை வளரிம யாசலன் தந்த
 விறன்மக ளாம்எங்கள் தாய் - அவன்
 தண்மை மறையினும் தான்மறை யாள். தித்தஞ்
 சீருறு வான்எங்கள் தாய்.
- 5.

மனத்திற்கு

சென்றதினி மீளாது மூடரே : நீர்
எப்போதும் சென்றதையே சிந்தை செய்து
கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து
குமையாதீர் : சென்றதனைக் குறித்தல்
வேண்டா

இன்றுபுதி தாய்ப்பிறந்தோம் என்று நீவிர்
எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக்
கொண்டு

தின்றுவினை யாடியின்புற் றிருந்து வாழ்வீர் ;
தீமையெலாம் அழிந்துபோம், திரும்பி வாரா.

அக்கினிக் குஞ்சு

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை

வைத்தேன் ;

வெந்து தணித்தது காடு ; - தழல்

வீரத்தில் குஞ்சொன்றும் மூப்பென்றும்

உண்டோ?

தந்தரிகிட தந்தரிகிட தித்தோம்.

அல்லா

அல்லா, அல்லா, அல்லா!

1. பல்லாயிரம் பல்லாயிரம் கோடி கோடி

யண்டங்கள்

எல்லாத் திசையிலுமோ ரெல்லை யில்லாவெளி

வானிலே !

நில்லாது சுழன்றோட நியமஞ் செய்தருள்

நாயகன்

சொல்லாலும் மனத்தாலுந் தொடராணாத

பெருஞ்சோதி !

(அல்லா, அல்லா, அல்லா!)

2. கல்லாதவ ராயினும் உண்மை சொல்லாதவ

ராயினும்,

பொல்லாதவ ராயினும் தவறில் லாதராயினும்,

நல்லாருரை நீதி யின்படி நில்லாதவ ராயினும்

எல்லாரும் வந்தேத்து மளவில் யமபயங்

கெடச் செய்பவன்

(அல்லா, அல்லா, அல்லா!)

பரம்பொருள் வாழ்த்து

ஆத்திருடி, இளம்பிறை யணிந்து,
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்;
கருநிறங் கொண்டுபாற் கடல் யிசைக்

கிடப்போன் ;

மகமது நடுக்கு மறையருள் புரிந்தோன்;
ஏகவின் தந்தை ; எனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே உணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே ; அதனியல் ஒளியுறும் அறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினார் ;
அதனருள் வாழ்த்தி அமரவாழ்வு எய்துவோம்.

காதலின் புகழ்

சூதி சக்தி தனையுடம்பில் அரணும்
கோத்தான்
அயன்வாணி தனையுடம்பில் அமர்த்திக்
கொண்டான் ;
சோதிமணி முகத்தினளைச் செல்வ மெல்லாம்
சுரத்தருளும் விழியானைத் திருவை மார்பில்
மாதவனும் ஏத்தினான்; வானோர்க் கேணும்
மாதரின்பம் போற்பிறிதோர் இன்பம்
உண்டோ?

காதல்செயும் மனைவியே சக்தி, கண்டிர்
கடவுள் நிலை அவளாலே எய்த வேண்டும்

சர்வ மத சமரசம்

(கோவிந்த சுவாமியுடன் உரையாடல்)
‘சாரமுள்ள பொருளினைநான் சொல்லிவிட்டேன்;
சஞ்சலங்கள் இனிவேண்டா; சரதந் தெய்வம்;
சுரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்
எப்போதும் அருளைமனத் திசைத்துக்
கொள்வாய்

வீரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்;
எப்போதும் வீரமிக்க வினைகள் செய்வாய்;
பேருயர்ந்த ஏஹோவா அல்லா நாமம்
பேணுமவர் பதமலரும் பேணல் வேண்டும்.

‘பூமியிலே, கண்டம் ஐந்து, மதங்கள் கோடி.
புத்த மதம், சமணமதம் பார்லி மார்க்கம்,
சாமியென யேசுபதம் போற்றும் மார்க்கம்.
சநாதனமாம் ஹிந்து மதம், இஸ்லாம், யூதம்,
நாமமுயர் சீனத்துத் ‘தாவு’ மார்க்கம்,
நல்ல ‘கன் பூசி’ மதம் முதலாப் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள் பல உளவாம் அன்றே;
யாவினுக்கும் உட்புதைந்த கருத்திங்
கொன்றே.

‘பூமியிலே வழங்கிவரும் மதத்துக் கெல்லாம்
பொருளினைநாம் இங்கெடுத்துப் புகலக்
கேளாய்:

சாமி நீ; சாமி நீ; கடவுள் நீயே;
தத்வமஸரி; தத்வமஸரி; நீயே அஃதாம்;
பூமியிலே நீகடவுளில்லை யென்று
புகல்வதுநின் மனத்துள்ளே புருந்த மாயை;
சாமிநீ அம் மாயை தன்னை நீக்கிச்
சதாகாலம் ‘சிவோஹ’ மென்று சாதிப்
பாயே.’.

காந்திப் பசு

முற்காலத்தில் நடந்ததாக ஹிந்துக்களின் புராணங்களில் சொல்லியிருக்கும் விஷயம் அநேகருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஒரு காட்டில் புலியின் வாயில் அகப் பட்ட பசுவானது தன்னுடைய கன்றுக்குட்டிக்குப் பால் கொடுக்காமல் வந்துவிட்ட படியால், புலியைப் பார்த்து, 'ஹே பிரபு! இன்று என்னுடைய கடமையைச் செலுத்தாமல் வந்து விட்டேன். என்னுடைய கன்றுக்குப் பால் கொடுக்கவில்லை. ஆதலால் நான் இப்பொழுதே போய்ப் பால் கொடுத்து விட்டு வந்து உமக்கு இரையாய் விடுகிறேன். உத்தரவளிக்க வேணும்' என்றது.

புலி நெடு நேரம் யோசித்து அதனுடைய சத்தியத்தைப் பரீட்சிக்கும் பொருட்டு 'போய்க் காரியமான உடனே வந்து விடு' என்று சொல்லி அனுப்பியது.

பின்பு பசுவானது கன்றுக்குப் பால் கொடுத்து விட்டு, அதைத் தன் சினேகிதியான மற்றொரு பசுவிடத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு, புலியினிடத்தில் வந்து, 'என்னுடைய தர்மத்தைச் செய்து விட்டு வரும்படி உத்தரவளித்ததற்கு உமக்கு வந்த னமளிக்கிறேன். என்னைப் புரியும்' என்றது.

இதைக் கண்ட புலி ஆச்சரியப்பட்டு, 'அம்மா, ஸத்திய தேவதையே, உன்னைப் புசித்து விட்டு நான் எந்த நீச கதிக்குப் போவேன்! நான் இதுவரைக்கும் செய்தது போதும்!' என்று சொல்லிப் பட்டியினிருந்து பிராணனை விட்டது.

இப்பசுவைப் போல் நடந்து கொண்ட நமது ஸ்ரீ காந்தி பிரபுவை தென் ஆப்ரிக்கா புலிகள் என்ன செய்கின்றன பார்த்தீர்களா? ஒன்றும் தெரியாத புலி கூட இந்துஸ்தானத்தில் தையலினுடைய பிரவாகத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் தென் ஆப்ரிக்காவில் மனுஷிய ரூபம் தரித்துப் புலியைப் பார்க்கிலும் கொடுமையாக (தங்களுக்கு உதவி புரிந்த) இந்தியர்களை நடத்தும் நாகரிக ஆங்கிலேயர்களை இக்கனிகாலத்தில்தான் காணலாம்.

—இந்தியா, டிஸம்பர் 18, 1909

தென்னாப்பிரிக்க இந்தியர்களின் நியாயத்தை எடுத்துரைக்க 1909-ல் லண்டன் சென்ற பாரிஸ்டர் காந்தியின் பயணம் தோல்வியில் முடிந்தது. திரும்பிச் சென்றால் கைது செய்யப்படுவது நிச்சயம் என்ற நிலைமை புரிந்த மற்ற தலைவர்கள் வெளியே இருந்து கொண்டே போராட்டத்தைத் தொடர எண்ணி தலை மறைவாகி விட்டனர். காந்திஜியோ தென்னாப்பிரிக்கா திரும்பினார். எதிர்பார்த்தபடி அவரைக் கைது செய்து சிறையிலிட்டது தென்னாப்பிரிக்க அரசு. இது பற்றி நமது "இந்தியா" வார இதழில் பாரதி ஒரு கேலிச்சித்திரம் (படம் எதிர்ப் பக்கம்) வெளியிட்டு அதனடியில் பின் வரும் குறிப்பையும் பிரசுரித்தார்: "ஸ்ரீ காந்தியென்ற பசுவானது தனது கன்றுக்குட்டியாகிய இதர இந்தியர்களின் நன்மையின் பொருட்டு இங்கிலாந்துக்குப் போய்ப் பேசி விட்டு, சிறையிலடைபடுவதற்காக மறுபடியும் திரான்ஸ்வால் வந்திருக்கிறது. தென்னாப்பிரிக்க உத்யோகஸ்தர்களாகிய புலிகள் இவருடைய மேன்மையை அறியாமல் சிறையிலடைத்தனர்."

நாட்டுப்பற்றும் மதவேறுபாடுகளும்

நாட்டுப்பற்று என்பது ஆன்மீகத்தன்மை கொண்டது என்பது உண்மைதான். ஆனால், மதசார்பற்ற நாடு அமைக்கும் அரங்கில் மறுஉலக இயற்கை பற்றிய நம்பிக்கை வேறுபாடுகளைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது அதன் பொருள் அல்ல.

நாம் நமது மதமாச்சரியங்களோடு இருந்திடவேண்டியது தான். ஒத்திருத்தல் என்பது, வேறு எதையும் விட, மதத்தைப் பொறுத்தவரை அதிக ஆபத்தானது. ஆனால், தாய்நாட்டுச் சேவையில், நாம் அனைவருமே ஒரே பிரிவு, ஒரே மதம், ஒரே இனம், ஒரே நிறம், ஒரே நோக்கம், ஒரே கொள்கையினர். தாய் என்னும் ஆலயத்திற்குள் நுழைவோர் எவருமே புனிதம் பெறுவர்.

நிழ இத்தியா, மே 18, 1915.

மாதர் நிலை

நாகரீகம் என்பது பெண் ஆணை நெறிப்படுத்தும் நிலை. ஆனால், உண்மையில், இதுவரை வெற்றி சிறிதும் பெறாதபோதும், வான், தோட்டா, சிறை, தூக்குமேடை, கழமரம் போன்றவற்றின் மூலம் மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நெறிப்படுத்த முனைகின்றனர். பெண்களோ மனிதனை நெறிமுறைப்படுத்த நீதிக்கதைகள், உவமைகள், குறியீடுகள் போன்றவற்றைத் தவிர வேறெதையும் பயன்படுத்த வதில்லை.

பெண் வர, வருவது கலை. கலை என்பது தெய்வீக நிலைபெறும் மனித முயற்சி என்பதைத்தவிர வேறென்ன?

சமீபகிருத்தில் ஒரு கூற்று உண்டு: 'க்ருஷ்ணி க்ருணம் உச்சயதே' (வீடு என்பது மனைவியின் மற்றொரு பெயர்) ஆன்மீக விடுதலை பெற்ற நாடான 'இந்தியா', தான் விழித்துக் கொண்டுவிட்ட இந்த மகத்தான நேரத்தில், மிகுந்த ஆற்றல் நிறைந்த மந்திரச் சொல்லாக 'தாயே உன்னை வணங்குகின்றேன்' என்ற பொருளில் 'வந்தே மாதரம்' என்று கூறுவதில் தனிச்சிறப்பு இல்லாமல் இல்லை. தாய்மையை அதாவது பெண் குலத்தை உன்னத ஆன்மீக நிலையின் அடிப்பீடத்தில் வைத்திட வேண்டும் என்பது அதன் பொருளாகும். மற்றவர்கள் தந்தையர்நாடு என்று கூறும்போது, நாடு, நமக்கு 'மாதா' என்ற சொல்லாய் விளங்குகிறது.

வீடுகளால் ஆனது நாடு. நீதியும், சமத்துவமும் முழுமையாக இல்லத்தில் பேணப்படாவிட்டால், பொதுவாழ்வில் அவை பேணப்படுமென நீங்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. வீட்டு வாழ்க்கையே நாட்டு வாழ்க்கையின் அடித்தளம். தன் வீட்டில் இதனைக் கடைபிடியாதவன், சபைகளுக்கோ நீதிமன்றத்திற்கோ சென்ற உடனேயே ஒரு புனிதனாக சூகிவிடப்போவதில்லை.

மனிதசமுதாயத்தில் தம் உண்மைநிலைக்கு உயர பெண்களுக்கு உதவுவதே, உவமைதங்கள் அனைத்திலும் முதன்மையாக. இத்தமத மனப்பாங்காக இருந்தவந்திருக்கிறது. அது ஒரு தெடிய, சோதனை மிகு போராட்டம். வருத்துதற்குரிய வகையில் மெதுவான முன்னேற்றம்தான், மற்ற இடங்களைப் போன்று இங்கும் நிலவுகிறது. ஆனால், இப்போது, மனித உள்ளங்களுக்கு இந்திய ஞானிகள் வழிகாட்ட முன்வந்திருப்பதால், சமூகத்தில் பெண் உயர்ந்து தன் அந்தளத்தைப் பெறுவது என்பது விரைவில் நிகழக்கூடிய, தவிர்க்கவியலாத ஒன்றாகி விட்டது.

— காமனவீல்.

ரஸம்-இந்திய கலாச்சாரத்தின் ஆணிவேர்ச்சொல்

ரஸம் என்பதன் அடிப்படைப்பொருள் திரட்சி, சாறு, ருசி, நீர், குருதி, அமிர்தம், அழகு, உணர்ச்சி என்று சமஸ்கிருத அகராதிகள் கூறுகின்றன.

வாழ்க்கையே ரஸமயம். உணர்வு, அறிவு, ஆண்மீகம் என்ற எல்லாவகை அனுபவங்களையும் நமது பண்டைய எழுத்தாளர்கள், அன்பு, ஆனந்தம், கனிவு, வீரம், கோபம், அச்சம், குரூரம், அற்புதம், சாந்தம் என்ற நவரஸங்களாக பகுத்துள்ளனர். ஆனால், இவையனைத்தமே ஒன்றென அவர்கள் கூறுகின்றனர். தெள்ளிய ஊற்றும், சேற்று நீரும் சந்திரக் கற்களும், செங்கல் குவியலும் சந்திர ஒளியை ஒன்றுக பிரதிபலிப்பது போன்றே. ரஸ உணர்வு, மனித சிந்தையில் பல்வேறுநிலைகளில் பல்வேறு விதமாக தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

ரஸம் என்றால் என்ன?

பரம்பொருளின் பெண்மை உருவான சக்தியின் வடிவம். இறைவனின் இரட்டைக்கன்னம், உயிராக-இயக்கமாக, ஆண்மையாக-பெண்மையாக, எல்லாம் கடந்த மூலவனாக-ஊடாகும் உருவத்தை, சினமாக-சக்தியாக விரிந்துநிற்கிறது. இவற்றின் ஒன்றிணைப்பில், உயிர் வாழ்தல் சாத்தியமாகிறது. இயற்கு தன்மை செயல்கள் எல்லாமே சக்தியின் வெளிப்பாடு. சிவலீலை, உயிர், சக்தி என்ற தீர்மானத்தின் கூத்து நித்தியமானது. இறைசக்தி என்றும் கன்வித் தன்மைசொண்டது, இயதி, அற்புதமான அழிவற்ற பேரழகு என்று குரானிகள் கூறுகின்றனர்.

மனிதனே யார் நீ?

இக்கூத்தின் நடுநாயகன் நீ. எண்ணற்றவற்றுள் ஒன்று நீ. எப்போதும் என்பதில் அடங்கியுள்ள 'இப்போது' நீ.

கடவுள் உனக்குள்ளே. உன் உயிரின் உள் ஆழத்தில் இருந்தகொண்டு, கவலை, மகிழ்ச்சி, ஒங்குநிலை-ஒடுங்குநிலை, ஆரவார உணர்வுப்பிழம்பு-அடக்கமான அமைதிப்பண்பு என்ற சக்தியின் இடையறு இசையை, என்றும் தொடரும் ஆடலை, அதன் அழகை அமைதியாக ரசிக்கிறான்.

மனிதா நீ ஒன்றுமேயில்லை. ஆட்டுவிக்கப்படும் உயிர் நீ. இறைவன் எப்போதும் ஆட்டுவிக்கிற. நேசிக்கிற, சக்தி நீ. சிவசக்தி என்பது உன் நாமம். எல்லாவற்றின் பெயருமே அதுதான். சக்தியின் தன்மைதான் ரஸம். கவைமிசு, அழகுமிசு, காலம் கடந்த என்றுமே விளங்கிடும் சாறு அது. இந்திய கலாச்சாரத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு இது. இந்தியாவின் கலைகள், இலக்கியங்கள், அபிவிருதைகள், சாதனைகள் உயிர்கள், செயல்கள் ஆகிய அனைத்தின் அடிப்படை அம்சம் 'ரஸம்'. எனவே இன்று, இந்தியாவின் மறுமலர்ச்சி என்பது, வாழ்வின் இந்த அடிப்படை கோட்பாட்டுக்கு திரும்புவதுதான்.

—காமன்வீல்

